ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24—94 & 43—23

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

27 ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΑΪΟΥ 1959
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΔ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 4274

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΜΥΝΗΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΣΑΝΤΥΣ ΠΕΡΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΑΝΑΒΙΩΣΙΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΦΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΒΑΛΚΑΝ, ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΣΥΝΗΝΤΗΘΗ ΧΘΕΣ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ κ. ΑΒΕΡΩΦ ΔΕΝ ΘΑ ΘΙΓΗ ΤΟ ΘΕΜΑ ΑΠΟΠΥΡΗΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 26. Αἱ συνομιλίαι τοῦ Βρεταννοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἀμυνης κ. Σάντυς καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπισήμων ἤρχισαν οὐσιαστικῶς σήμερον τὸ ἀπόγευμα καὶ περιλαμβάνουν ἐξέταοιν ὅλων τῶν θεμάτων, τῶν ἐνδιαφερόντων τὰς δύο χώρας καὶ τῶν ἀνακυπτόντων ἐκ τῶν συμφωνιῶν τοῦ Λονδίνου ζητημάτων διὰ τὴν ἀνεξαρτοποίησιν τῆς Κύπρου.

Ὁ Βρετανὸς ὑπουργὸς κ. Σάντυς ἐνεγράφη τὴν πρωΐαν εἰς τὸ διβλίον παρουσιάσεων τῶν Ἀνακτόρων καὶ ἀκολούθως ἐπεσκέφθη διαδοχικῶς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆν, τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ καὶ τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Θεμελῆν.

Τὴν 1.30' μ.μ. παρεκάθισεν εἰς πρόγευμα, τὸ ὁποῖον παρέθεσε πρὸς τιμήν του ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸν Ναυτικὸν Ὅμιλον.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶχε συνομιλίαν μετὰ τοῦ Βρεταννοῦ ὑπουργοῦ, ὅστις τὸν ἐπεσκέφθη συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Βρεταννοῦ πρεσβευτοῦ, ἥτις παρετάθη πέραν τοῦ ἡμιώρου.

Ἐπίσης μακρὰν συνομιλίαν εἶχε καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ ὅστις ἐδήλωσεν ἀργότερον ὅτι μετὰ τοῦ κ. Σάντυ δὲν πρόκειται νὰ συζητηθοῦν θέματα ἀφορῶντα ἀποπυρηνοποίησιν τῶν Βαλκανίων, οὔτε ἀκόμη καὶ θέματα διὰ τὴν παροχὴν διευκολύνσεων ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν εἰς τὴν Βρεταννίαν.

Οἱ ἐνταῦθα διπλωματικοὶ παρατηρηταί, ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Σάντυς, ἐτόνιζον ὅτι ἀφορᾶ τὴν ἔμπρακτον ἐπίδειξιν ἀναβιώσεως τῆς παλαιᾶς Ἑλληνοβρεταννικῆς φιλίας μετὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος.

Ὁ κ. Ἀβέρωφ ἐξέφρασε τὴν χαράν του διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Σάντυς, καθὼς καὶ ὁ κ. Σάντυς ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του, διότι εἶναι ὁ πρῶτος Βρεταννὸς ὑπουργός, ὅστις ἐπισκέπτεται τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἐπανασύνδεσιν τῆς μακροχρονίου φιλίας τῶν δύο χωρῶν.

Αὔριον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ καὶ ὁ Βρεταννὸς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θὰ ἐξετάσουν τὸ θέμα τῶν ὁρίων τῶν Βρεταννικῶν βάσεων εἰς τὴν Κύπρον, τῆς ἰθαγενείας τῶν Κυπρίων, οἱ ὁποῖοι θὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὰς βάσεις, καὶ τὴν ἰθαγένειαν τῶν Κυπρίων τῶν διαμενόντων εἰς Ἀγγλίαν, καθὼς καὶ θέματα, ἐνδιαφέροντα ἀπ' εὐθείας τὰ δύο κράτη.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκλήθη ἐκ Λευκωσίας καὶ ἀφίκετο ἀεροπορικῶς τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Θεμ. Τσάτσος, ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν μικτὴν συνταγματικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν Κύπρον, προκειμένου νὰ λάβῃ ὁδηγίας ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὰς συνομιλίας μὲ τὸν Βρεταννὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐξ ἄλλου, ὡς ἐγνώσθη, ὁ κ. Κρανιδιώτης, διπλωματικὸς σύνδεσμος μεταξὺ τῆς προσωρινῆς μεταβατικῆς Κυπριακῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος, συνδιελέχθη χθὲς τὴν νύκτα μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Μακάριον τηλεφωνικῶς ἐξ Ἀθηνῶν σχετικῶς μὲ τὰς συνομιλίας, τὰς ὁποίας εἶχε μετὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Πάντως, τὸ ἀναγραφόμενον ὑπὸ τῶν «Τάϊμς τοῦ Λονδίνου», θέμα τῆς ἀναβιώσεως τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου, δὲν φαίνεται νὰ ἀπασχολήσῃ τοὺς δύο ὑπουργούς.

Ὡς γνωστόν, οἱ «Τάϊμς», σχολιάζοντες τὴν ἐπίσκεψιν Σάντυς εἰς Ἀθήνας ὡς καὶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ προέδρου τῆς γιουγκοσλαβικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ὑπογραμμίζουν ἰδιαιτέρως τὴν σημασίαν αὐτῶν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν προσπάθειαν ἀναβιώσεως τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου καὶ τῶν δεσμῶν μετὰ τῆς Δύσεως, κατόπιν τοῦ ἐπιτυχοῦς διακανονισμοῦ τοῦ Κυπριακοῦ.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΥΠΕΒΑΛΕ ΣΧΕΔΙΟΝ ΕΠΤΑ ΣΗΜΕΙΩΝ ΔΙ' ΕΝΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΕΠ' ΑΥΤΟΥ ΘΑ ΒΑΣΙΣΘΟΥΝ ΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΘΥΡΩΝ Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

ΟΙ 4 ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΜΕΤΕΒΗΣΑΝ ΕΙΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

ΔΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΝΤΑΛΛΕΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 26. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως κ. Γκρομύγκο ἐδέχθη τὴν 10.30' πρωΐνὴν τῆς σήμερον τὸν Βρεταννὸν συνάδελφόν του κ. Λόϋντ. Ἡ συνομιλία τῶν δύο ὑπουργῶν διήρκεσεν ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ ἤρχισεν ἡμισείαν ὥραν ἐνωρίτερον τῆς ἀρχικῶς προβλεφθείσης, κατόπιν παρακλήσεως τοῦ κ. Γκρομύγκο, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ τὴν 13.45' μὲ τὸ ἀεροπλάνον τῆς γραμμῆς, κατευθυνόμενος εἰς Οὐάσιγκτων.

Μετὰ τὴν συνάντησιν Γκρομύγκο—Λόϋντ, ἐκ τῆς σοβιετικῆς ἀντιπροσωπείας ἐξεδόθη σύντομος ἀνακοίνωσις εἰς τὴν ὁποίαν διευκρινίζεται ἁπλῶς ὅτι κατὰ τὴν συνάντησιν παρίστατο καὶ ὁ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴς τῆς Σοβ. Ἑνώσεως κ. Μαλίκ.

Μεταξὺ τοῦ κ. Γκρομύγκο καὶ τοῦ κ. Λόϋντ συνεφωνήθη, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ Βρεταννὸς ὑπουργὸς εἶχε βεβαίωσιν περὶ τῆς ὁμοφώνου γνώμης τῶν Δυτικῶν συναδέλφων του, ὅπως ἡ συνεδρίασις τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς εἶναι μυστική, δεδομένου δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην πρόεδρος τῆς συνεδριάσεως εἶναι ὁ κ. Δόϋντ, ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ μυστικὴ αὕτη συνεδρίασις πραγματοποιηθῇ εἰς τὴν ἕδραν τῆς Βρεταννικῆς ἀντιπροσωπείας.

Οἱ δύο ἄνδρες προέδησαν ἐπίσης εἰς ἀνασκόπησιν τοῦ ἔργου τῆς διασκέψεως καὶ συνεζήτησαν ἐπὶ θεμάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος.

Χθὲς τὴν νύκτα μετὰ τὴν ἐκ μέρους τῆς Σοβιετικῆς ἀντιπροσωπείας ἀναγγελίαν τῆς μεταβάσεως τοῦ κ. Γκρομύγκο εἰς Οὐάσιγκτων διὰ τὴν κηδείαν τοῦ Ντάλλες, ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χέρτερ ἐπρότεινεν εἰς τὸν κ. Γκρομύγκο ὅπως φιλοξενήσῃ αὐτὸν εἰς τὸ ἀεροπλάνον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ συνταξιδεύεν οὗτος μετὰ τοῦ κ. Λόϋντ.

Ὁ Σοβιετικὸς ὑπουργὸς ἐπεφυλάχθη νὰ ἀπαντήσῃ, σήμερον δὲ τὴν πρωΐαν κατὰ τὴν διάρκειαν τηλεφωνικῆς συνδιαλέξεως μετὰ τοῦ κ. Χέρτερ, ἀνεκοίνωσεν ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ δεχθῇ τὴν προσφοράν, καθ' ὅσον δὲν θὰ εἶναι μόνος, ἀλλὰ θὰ συνοδεύται ὑπὸ τῶν συνεργατῶν του.

Πράγματι τὸ ἀεροπλᾶνον τοῦ κ. Χέρτερ, τὸ ὁποῖον εἶναι 10 ἐπιβατῶν, διέθετε μόνον μίαν θέσιν. Κατόπιν τούτου ὁ κ. Χέρτερ προσέφερεν εἰς τὸν κ. Γκρομύγκο δύο θέσεις εἰς τὸ ἀεροπλάνον του κατὰ τὴν ἐξ Οὐάσιγκτων ἐπιστροφήν του εἰς Γενεύην καὶ ὁ κ. Γκρομύγκο ἀπεδέχθη τὴν πρόσκλησιν αὐτήν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του.

ΓΕΝΕΥΗ, 26. Κατόπιν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Γκρομύγκο εἰς Οὐάσιγκτων μέσῳ Λονδίνου, εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς ὁλομελείας τῆς διασκέψεως τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σοβιετικῆς ἀντιπροσωπείας προΐστατο ὁ κ. Ζορίν, ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσσίας.

Ἡ δωδεκάτη ἐν ὁλομελείᾳ συνεδρίασις ἤρχισε τὴν 14.04 τοπικὴν ὥραν, ὁπότε ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἔλαβε πρῶτος τὸν λόγον καὶ ὑπέβαλε σχέδιον ἐξ 7 σημείων ἀφορώντων τὴν ἑνοποίησιν τῆς Γερμανίας, διευκρίνησε δὲ ὅτι τὸ σχέδιον αὐτὸ εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιωθῇ ὡς βάσις διὰ τὴν διεξαγωγὴν συζητήσεων.

Τὸ προταθὲν σχέδιον προτείνει;

1) Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἑνοποιήσεως τῆς Γερμανίας, τὸ Βερολῖνον θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ κυβερνηθῇ ὑπὸ συνταγματικοῦ σώματος, ἀποτελουμένου ἀπὸ 100 μέλη καὶ ἐκλεγομένου ὑπὸ καθολικῆς ψηφοφορίας.

2) Αἱ τέσσαρες Μεγάλαι Δυνάμεις θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διατηρήσουν τὰς ἐν Βερολίνῳ δυνάμεις των, προστατεύουσαι οὕτω τὴν ἀσφάλειαν τῆς πόλεως. Ἡ ἀριθμητικὴ ἰσχὺς τῶν δυνάμων αὐτῶν θὰ καθορισθοῦν μεταξὺ τῶν τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων.

3) Αἱ Μεγαλαι Δυνάμεις θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐγγυηθοῦν τὴν ἐλευθέραν κίνησιν ταξιδιωτῶν καὶ ἐμπορευμάτων πρὸς τὸ Βερολῖνον.

4) Αἱ τέσσαρες Μεγάλαι Δυνάμεις θὰ δύνανται νὰ συνεννοοῦνται μὲ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Βερολίνου διὰ πᾶν θέμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀφορᾶ τὴν παρουσίαν τῶν δυνάμεών των εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν καὶ θὰ ἔχουν τὴν φροντίδα τῆς ὀργανώσεως περιπόλων τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας.

5) Οἱ κάτοικοι τοῦ Βερολίνου θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μετάσχουν εἰς τὰς παγγερμανικὰς ἐκλογάς, ὅταν ἔλθῃ ἡ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΠΥΚΝΟΣ ΠΕΠΛΟΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΗ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΕΙΣ ΤΙΡΑΝΑ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ "ΨΥΧΡΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ" ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝ. ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26. Ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδίου τοῦ Ρώσσου πρωθυπουργοῦ κ. Κροῦστσεφ εἰς Ἀλβανίαν, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἔφθασε χθὲς εἰς Τίρανα διὰ δωδεκαήμερον ἐπίσημον ἐπίσκεψιν, ἐξακολουθεῖ νὰ καλύπτεται ὑπὸ πυκνοῦ πέπλου μυστηρίου καὶ νὰ προκαλῇ ποικίλα σχόλια καὶ ἐκφράσιν ἀνησυχιῶν εἰς τὴν Δύσιν.

Κατὰ τὸν ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴν τοῦ Γαλλικοῦ Πρακτορείου ἡ ἀποστολὴ τοῦ κ. Κροῦστσεφ ἐξέπληξε καὶ ἀνησύχησεν ὀλίγον τοὺς Βρεταννικοὺς ἁρμοδίους κύκλους, οἱ ὁποῖοι διερωτῶνται ποῖα εἶναι τὰ πραγματικὰ ἐλατήρια τῆς ἐπισκέψεως εἰς Ἀλβανίαν.

Οἱ Βρεταννοὶ παρατηρηταὶ τείνουν νὰ πιστεύουν ὅτι ὁ κ. Κροῦστσεφ ἠθέλησεν ἴσως νὰ μὴ εὑρίσκεται εἰς Μόσχαν τὴν 27ην Μαΐου, ἡμέραν καθ' ἣν ἐκπνέει τὸ περίφημον «τελεσίγραφον» διὰ τὸ Δυτικὸν Βερολῖνον.

«Θὰ ἐφοβήθη, πράγματι —λέγουν— μήπως αὐξηθῇ ἡ διεθνὴς ἔντασις κατὰ τὴν προσέγγισιν τῆς ἡμέρας αὐτῆς καὶ μήπως κινδυνεύσουν αἱ ἐν Γενεύῃ διαπραγματεύσεις, καθὼς καὶ αἱ προβλέψεις διὰ τὴν διάσκεψιν εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον».

Κατὰ τοὺς ἰδίους παρατηρητάς, τὸ ταξίδιον αὐτὸ πιθανῶς νὰ ἔχῃ σχέσιν καὶ μὲ τὰς διαμαρτυρίας τὰς ὁποίας ἀπηύθυνεν ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Τουρκίαν, ἀναφορικῶς μὲ ἐνδεχομένην ἐγκατάστασιν εἰς τὰ ἐδάφη των βάσεων ἐκτοξεύσεως πυραύλων.

Εἰς τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους, ἐκφράζονται φόβοι ἐν προκειμένῳ, μήπως ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐξαπολύσῃ ἐπίθεσιν «ψυχροῦ πολέμου» εἰς τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον, ὅπου ἐπανῆλθεν ἡ πολιτικὴ ἠρεμία.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. Ἡ ἐφημερὶς «Κομπά», ἐξ ἄλλου, γράφει:

«Ἂν ὁ κ. Κροῦστσεφ κάμνῃ τὴν ἐμφάνισίν του τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀλβανικοῦ φρουρίου, πράττει τοῦτο διὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τινα γειτονικὰ κράτη τὰς δυνάμεις καὶ τὰ «ἀτοῦ», τὰ ὁποῖα διαθέτει. Οὐχὶ ἄνευ λόγου, οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι τοῦ Βελιγραδίου ἀναμένουν ἐντυπωσιακὰς ἐξελίξεις ἀπὸ τὰς θεαματικὰς ἢ μυστικὰς συναντήσεις, τὰς ὁποίας ὁ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ σοβιετικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος πιθανὸν νὰ ἔχῃ μὲ πολλὰς ἀραβικὰς καὶ γιουγκοσλαβικὰς προσωπικότητας.

»Ὁπωσδήποτε— προσθέτει ἡ ἐφημερίς—δὲν λείπουν τὰ συμπτώματα, τὰ ὁποῖα ἀφήνουν νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι θὰ καταβληθῇ νέα προσπάθεια προσεγγίσεως μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Νοτιοσλαβίας. Εἰς τὰ διαλείμματα τῆς διασκέψεως τῆς Γενεύης. εἶναι πιθανὸν νὰ σημειωθοῦν ἐκπλήξεις».

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΕΧΕΙ Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΝΕΟΣ ΙΔΑΝΙΚΑ;

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ τοπικοῦ συνεδρίου τῆς ΧΕΝ ἡ Γενικὴ Πρόεδρος κ. Μαυροκορδάτου ἔθεσε εἰς τὰ μέλη της τὸ ἐρώτημα: Ὁ σημερινὸς νέος ἔχει ἰδανικά;

Ἡ ἐρώτησιν αὐτὴ ἦρθε νὰ δημιουργήσῃ μιὰ ἐσωτερικὴ ἀναταραχή, ποὺ ὁ νέος δὲν τολμᾶ σήμερα νὰ ἀνασαλέψῃ. Ἦρθε σὰν ἀναγνώριση τοῦ βάθους μιᾶς ἀβύσσου, μέσα στὴν ὁποία συμπιέζονται τὰ ὄνειρά του καὶ οἱ πόθοι του. Ἦρθε στὴν ἐπιφάνεια ὁ ὑπέροχος ἐκεῖνος διαγραφόμενος ἀνῶνας τῆς ψυχῆς, ποὺ λαχταράει ἀνάμεσα σὲ ὄψη. Ἦρθαν καὶ σ' ἐμᾶς ἀκόμα, τὰ ὑπόλοιπα μεγάλα μέλη, ὅλες ἐκεῖνες ἡ γλυκὲς ὑποσχέσεις, ποὺ δὲν ἐγκαταλείπουν ποτὲ τὸν ἄνθρωπο καὶ πού ἀδιάκοπα ψάχνει νὰ τὴς ἀνακαλύψῃ.

Ὅσο καὶ ἂν εἶναι μεγάλοι οἱ κύκλοι τῶν ἀντιδράσεων, ποὺ θὰ συναντήσῃ ὁ νέος, κάτω ἀπὸ τὴ γλυκειὰ σκιὰ τῶν ἰδανικῶν του, θὰ ἀναζωογονήσῃ τὰ παντοδύναμα στοιχεῖα τῆς ἀκατάπαυστης ψυχικῆς του δράσης. Δύναμη, ὑπεροχή, ἀντοχή, ἀγωνία, λαχτάρα καὶ ἐλπίδα. Αὐτὰ εἶναι ἡ μύριες ἀχτίδες τῆς ζωῆς. Αὐτὰ τὰ ἀναφτερώματα εἶναι ποὺ συντηροῦνε τὴν ὕπαρξη τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ ἰδανικὰ εἶναι φῶς μέσα στὸ χάος καὶ στὴν ἀντίσταση, ποὺ δημιουργεῖ ἡ ζωή. Βεβαίως τὰ ἰδανικὰ τῶν σημερινῶν παιδιῶν εἶναι ὑλικώτερα, ὅπως εἶναι ὑλικώτερη καὶ ἡ ζωή. Μὰ ὅμως, εἶναι ἡ θεῖκὴ σπίθα. ποὺ φέρνει τὴ ζωὴ στὸ θρίαμβο. Ποὺ τὴν κάνει νὰ θροῖζῃ σὰν ἀκτινοβόλο θαῦμα.

Αὐτὴ τὴν ψυχικὴ σημαία, τὴ γεμάτη εὐγένεια καὶ δύναμη δὲν μπορεῖ νὰ τὴν περιορίσῃ κανείς. Καὶ πάνω σ' αὐτὸ ἔχω νὰ σᾶς διηγηθῶ τὸ ἑξῆς: Πρὸ ἐτῶν ἔφεραν στὸ σπίτι μας ἕνα παιδὶ ἀσθενικό, μὲ ἀνάπτυξη περιωρισμένη, ὡς 16 χρόνων. Εἶχε διακόψει τὸ σχολεῖο του καὶ ἔκανε τὸν τσοπᾶνο στὰ λίγα πρόβατα τοῦ πατέρα του.

«Πάρτε τον, μᾶς εἶπε ὁ πατέρας του, νὰ σᾶς κάνῃ τὰ θελήματα καὶ νὰ πηγαίνῃ τὸ βράδυ στὸ σχολεῖο».

Ὁ μικρὸς σὲ λίγο ἐτράβηξε τὸ ἐνδιαφέρον μας, γιατὶ πραγματικὰ ἦταν ἕνα παιδὶ τόσο ἀθόρυβο, τόσο πρᾶο καὶ τόσο εὐγενικό, ποὺ σκεφτήκαμε νὰ τὸ βάλουμε σὲ ἡμερήσιο γυμνάσιο. Γιὰ νὰ μὴν πλατυάζω, τὸ παιδὶ αὐτὸ ἐτελείωσε τὸ γυμνάσιο μὲ ἄριστα καὶ ἔπῆρε καὶ τρία βραβεῖα. Ἡ ὑγεία του ὅμως παρουσίαζε δυσκολίες καὶ σκόνταφτε πάνω στὸ ἐμπόδιο αὐτό, ἐνῶ ἀποτραβιόταν, ὄχι ἀπὸ φόβο βέβαια, μὰ ἀπὸ κάποια δειλία καὶ πιότερο ἀπὸ ἀηδία, γιὰ τὰ μέσα ποὺ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιήσῃ.

Κέρδιζε τὴ ζωή του μαλακά, ὑπομονετικὰ καὶ μίλαγε σὰν νὰ τὸν θάμπωνε κάποιο φῶς. Εἶχε μέσα του τὸ δημιουργικὸ θόρυβο, ποὺ δὲν τὸν ἄφινε νὰ ἡσυχάσῃ. Ἔκλειγε στὰ βάθη του ἕνα ἐνθουσιασμό, ποὺ ἄστραφτε γλυκὰ στὰ μαῦρα ἔξυπνα μάτια του. Οὔτε χρῆμα εἶχε, οὔτε σπίτι. Εἶχε ὅμως τὸν ἐνθουσιασμὸ τοῦ δημιουργοῦ τῆς χαρᾶς καὶ τὸν πλημμυροῦσε ἡ πίστη, ποὺ συνεφιλίωνε μέσα του ὅλα τοῦ τὰ ὄνειρα. Καὶ ἡ καρδιά του τρανταζόταν μέσα στὸ στῆθος του καὶ ἀσφυκτιοῦσε. Ὅμως ἡ λάμψη τῆς αὐγῆς του ἐδρόσιζε τὰ μάτιά του καὶ τοῦ γεννοῦσε μιὰ διάνοια λεύτερη. Στὸ ἐσωτερικό του σύμπαν ἰδανικοὶ σύντροφοι ὑπῆρξαν οἱ πόθοι του, ποὺ τοῦ προσέφεραν μιὰ ἠθικὴ εὐρωστία. Καὶ μὲ τὸν πυρετὸ τῆς μελέτης ἔφθασε στὴ κυψέλη ἐκείνη ὅπου ἡ κοινωνική, σὰν ἕνας μεγάλος πιστός. Ἔγινε φιλόλογος. Κι' ἀκόμα τὸν εἶδα νὰ ἐξυπηρετῆ τὰ ἰδανικά του καὶ νὰ πάσχῃ στὸ βάθος τῆς καρδιᾶς του μιὰ λανθάνουσα φλόγα.

Καὶ τὸ παιδὶ αὐτό, ποὺ ἐξώδεψε τόση ποσότητα πίστης, ποὺ κατάλαβε τὴν τραγικότητα τῶν σημερινῶν συνθηκῶν, εἶχε ἀκόμα μέσα του τὴν δοκιμασία τῆς φωτειᾶς τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς. Αὐτὸ τοῦ ἀτσάλωσε τὴ σκέψη καὶ τὸν προσκόλλησε γεμᾶτον ἰδανικὰ στὴ ζωή. Εἶδα πολλὲς τέτοιες ψηλὲς κορφὲς νὰ πετάγονται ἀπὸ τῆς πέτρες. Καὶ εἶναι ὅσοι ἀποσύρονται ὡς τὰ πιὸ βαθιὰ καταφύγια τῆς καρδιᾶς τους καὶ χρωματίζονται ἀπὸ τὰ χρώματα τῆς ἐσωτερικῆς τους ζωῆς.

ΕΥΑ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑ

Τοῦ κ. ΓΕΡ. ΜΑΚΡΥΔΗΜΑ

8ον

Ξεσποῦμε ὅλοι σὲ γέλια. Ἦταν ὅ,τι χρειαζόταν ἡ φράση της γιὰ νὰ μᾶς δώσει τὸ ξανάσασμα στὴν κατήφεια ποὺ μᾶς κύκλωνε ἀπὸ τὶς ἀναμνήσεις τοῦ μεγάλου συγγενῆ μας. Γελοῦμε ὅλοι. Χαμογελᾶ καὶ ἡ ἴδια ἐνῶ ἀπὸ τὶς ἄκρες τῶν χειλιῶν της κρέμεται ἡ αὐτοειρωνεία.

—Αὐτουσία, θὰ ἔπρεπε νὰ εἰπῶ. Ἔτσι εἶναι, ἀνεψιέ;

Δέχομαι τὴ διόρθωσή της καὶ τὴν παρατηρῶ στὸ στόμα. Πῶς μοιάζει τὸ χαμόγελό της μὲ τὸ χαμόγελο τοῦ Ἀντρέα. Καὶ τὴν αὐτοειρωνία της ἀκόμα παροιμιάζω μὲ ὅ,τι χρωματίζει ὁ Καρκαβίτσας τὸν ἐπίλογο σὲ διηγήματά του. Ἐκεῖ βάζει τὴν εἰρωνεία σὲ τρίτου στόμα, ἀλλὰ δὲν εἰρωνεύεται παρὰ τὸν ἑαυτό του γιὰ ὅ,τι ἔγραψε, σὰν νὰ τοῦ λείπει αὐτοπεποίθηση.

—Ἦταν καλοκαίρι, ἐξηγεῖ ἡ θεία Χαρίκλεια, καὶ μέναμε ἐγὼ μὲ τὰ παιδιά μου στὸ σταφιδόχτημά μας, στὴν περιφέρεια τοῦ Τουρκόπουλου. Τὴ χρονιὰ ἐκείνη ἡ νυφίτσα μοῦ εἶχε ρημάξει τὰ κοτόπουλα.

Τί νὰ κάμω; Κατάλληξα στὸ ξόρκιο. Ἐκεῖ ποὺ πάντρευα τὴ νυφίτσα, νάσου καὶ φτάνει ὁ μακαρίτης ὁ Ἀντρέας. Σάν εἶδε κι' ἄκουσε τί ἔκανα: Ἔλα μοῦ λέει μὲ γέλια, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ Χαρίκλεια Πιάνει ὁ ἴδιος καὶ στένει τὶς μικρὲς ρόκες μὲ ξασμένο ἄσπρο μαλλί γύρω ἀπὸ τὸ χτῆμα καὶ μὲ ρωτᾶ, ὅπως τὸ θέλει τὸ ξόρκιο: «Τί κάνεις ἐδῶ;» Ἐγὼ τοῦ ἀπαντῶ πώς παντρεύω τὴν κόρη μου τὴ νυφίτσα καὶ τὴ στέλνω μακρυὰ στὰ Μπεγέϊκα Ὕστερα ἔγραφε: «Ἡ Χαρίκλεια ἡ χήρα ἡ γιλὴ ξορκίζει τὴ νυφίτσα».

—Σὰν ἔγραφε ἐδῶ, ποῦ ἔγραφε; Ξαναρωτῶ,

Ἡ θεία Εὐγενία μᾶς περνᾶ στὴ σάλλα, Ὅλα γνώριμά μου κι' ἐκεῖ. Ὅλα στὴ θέση τους ὅπως τότε Μόνο τὸ μικρὸ μαρμάρινο ἀραποκέφαλο δὲ βρίσκεται μπρὸς στὸ μεγάλο καθρέφτη. Τὸ θυμᾶμαι, ἦταν καφετὶ μὲ μαῦρα γένια καὶ κατάμαυρες τὶς χάντρες τῶν ματιῶν ποὺ κοίταζαν παράξενα μέσα στὸ ἀσπράδι τους. Α! Καὶ τὸ οὐρανὶ ταβάνι μὲ τὰ χρυσὰ ἀστέρια του ἀπάνω, δὲν ὑπάρχει πιά. Τὸ ἀφάνισαν οἱ ἐπιδιορθώσεις, Στὸν ἕνα τοῖχο μὲ χρυσαφιὰ κορνίζα κρέμεται μεγάλη φωτογραφία τοῦ Ἀντρέα μὲ στρατιωτικὴ στολή. Εἶναι στὴ μπέρτα του τυλιγμένος. Στεκόμαστε μπροστὰ καὶ τὸν παραπηροῦμε.

—Χάθηκες παράκαιρα, καϋμένε μου ἀδερφέ, ἀκούω τὴ θεία Εὐγενία. Καὶ μὲ τὸ λόγο, βρίσκω στὴ σοβαρὴ ὄψη τὸ παράπονο σὰν νὰ λέει: «Δός τε μου τὴν πέννα, τώρα ποὺ πλάτυνε τὸ ἑλληνικό, τώρα ποὺ πλάτυνε ἡ ζωή, γιὰ νὰ σᾶς δώσω καινούργιους Παρθενῶνες» Ἀντίκρυ, στὸν ἄλλο τοῖχο, ἄλλη φωτογραφία, μέσα στὸ σαλόνι τοῦ Σουρῆ. Ὁ Ἀντρέας φαίνεται κι' ἐκεῖ σοβαρός, μὲ τὸ δασύ του μαῦρο γένι ντυμένος μὴ ρεντιγκότα καὶ λαιμοδέτη δεμένον σὲ μεγάλο φιόγκο ποὺ ἁπλώνεται στὸ στῆθος του.

—Ἐδῶ ἔγραφε, σὰν ἔγραφε, μᾶς δείχνει ἡ θεία Εὐγενία στὴ μέση τῆς σάλλας Πολλὲς φορὲς τὸ